

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1158/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212205805
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3212205805.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: I. W. - K. A., C. a W. W. I. W., R. I. 6, D., IČO: 30 416 094, proti žalovanému: F. U., bytom D. nad D., K U. XXXX/X, o zaplatenie 911,05 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 24. septembra 2014, č. k. 4C/14/2013-281, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 234,11 eur s poplatkom z omeškania v sume 0,12 eur denne od 19.07.2010 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zostávajúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 48,62%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorým sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 911,05 eur s príslušenstvom titulom neuhradených nedoplatkov zo zúčtovania nákladov za bývanie a služby žalovaného ako nájomcu bytu č. X na 2. poschodí na ul. K U. XXXX/X, D. nad D. za obdobie od januára 2009 do apríla 2012. Zároveň súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 54,50 eur, predstavujúcu súdny poplatok za odpor, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 871 ods. 1, § 685 ods. 1 veta prvá, § 696 ods. 1, 2, § 697, § 680 ods. 2, 3, § 40 ods. 1, 3, § 31 ods. 1, § 33a ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 14 ods. 1 písm. a/ veta prvá, § 6 ods. 1, § 18 ods. 1 veta prvá a § 19 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, § 6 vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z. z. a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že žalovaný bol v období od 01.01.2009 do 30.04.2012 nájomcom bytu č. 7 na 2. poschodí vo vchode obytného domu súp. č. XXXX na ul. K U. v D. nad D., zapísaného na LV č. XXX k. ú. D. nad D.. V konaní nebolo sporné, že žalovaný ako nájomca obýval spolu s manželkou v období od 01.01.2009 do 30.04.2012 tento byt o výmere 87 m², z ktorého vykurovacia plocha je 73 m² a bol povinný platiť s účinnosťou od 01.07.2007 nájomné a preddavky na úhrady spojené s užívaním bytu. Sporné v konaní zostalo, či žalobca je aktívne legitimovaný na podanie takejto žaloby, teda či medzi ním a žalovaným je právny vzťah vyplývajúci z hmotného práva, na základe ktorého si odvodzuje svoje právo na peňažné plnenie od žalovaného a či je jeho nárok na toto peňažné plnenie dôvodné, vzhľadom aj na žalovaným spochybnenú správnosť vyúčtovania úhrad za plnenie poskytované s užívaním bytov. Súd uviedol, že žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania, v ktorej uviedol, že v danom prípade podľa Občianskeho zákonníka je premlčacia doba všeobecná trojročná, a preto je právo na zaplatenie nedoplatku za rok 2009 až 2012, minimálne právo na zaplatenie nedoplatku za r. 2009 v sume 234,11 eur,

ktorý bol vyúčtovaný v júni 2010, premlčané, pretože mal byť na súde uplatnený do júna 2013. Súd bol toho názoru, že pohľadávka nedoplatku za r. 2009 v sume 234,11 eur premlčaná nie je a ani pohľadávka na zaplatenie nedoplatku za ostatné roky, a to z dôvodu, že žalobca, ktorého vstup do začatého konania na základe návrhu pôvodného žalobcu súd pripustil, svoj súhlas na vstup do konania ako celku udelil už podaním zo dňa 05.04.2013, ktoré doručil súdu 10.04.2013, ktorý deň je rozhodný pre posúdenie včasnosti uplatnenia práva na súde žalobcom a nie deň, kedy súd o vstupe tohto účastníka - žalobcu právoplatne rozhodol. Ďalej súd uviedol, že vykonaným dokazovaním rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Cbi/167/2006-192 zo dňa 19.11.2008 mal preukázané, že aj v čase tohto rozhodnutia v danej veci, t. j. o vylúčenie nehnuteľnosti z majetku konkurznej podstaty úpadcu spoločnosti ARTTEP, a.s. Stupava bol bytový dom, v ktorom sa nachádza byt, ktorého bol žalovaný nájomcom, zahrnutý správcou konkurznej podstaty Ing. K. C., PhD. do konkurznej podstaty úpadcu spoločnosti ARTTEP, a.s. a vzhľadom na ust. § 14 ods. 1 písm. a/ zákona o konkurze a vyrovnaní bol Ing. K. C., PhD. povinný vykonávať práva a povinnosti súvisiace s nakladaním s majetkom podstaty, a teda aj s bytom, ktorého nájomcom bol žalovaný, t. j. vykonávať práva a povinnosti prenajímateľa. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave nadobudol právoplatnosť 24.11.2010. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že vyúčtovania, na základe ktorých si žalobca uplatňuje svoje práva na peňažné plnenie neboli vykonané oprávnenou osobou, t. j. prenajímateľom. Jednoznačne mal súd preukázané, že v čase, kedy bol písomný úkon - písomné vyúčtovanie úhrad za plnenie poskytované s užívaním bytov označené ako zúčtovanie nákladov za bývanie a služby - 10 b. j. K U. XXXX/X, D. nad D., r. 2009, nájomník: F. U. vykonané, zrealizované niekedy v priebehu júna 2010, bola vec - predmet nájmu (byt v nájme žalovaným) zahrnutý do majetku konkurznej podstaty úpadcu ARTTEP, a.s. a vyúčtovania mal vykonať súdom ustanovený správca konkurznej podstaty tohto úpadcu, t. j. Ing. K. C., PhD. Toto písomné vyúčtovanie, ktoré malo vyvolať splatnosť nedoplatku plynúceho z vyúčtovania za r. 2009 (a od ktorého si žalobca uplatňuje svoj nárok) však vykonala spoločnosť ARTTEP, a.s., ktoré však nie sú ani právnym úkonom tejto osoby, keďže nie je touto konajúcou osobou podpísané. Aj keď toto vyúčtovanie obsahuje podpisy, kto spracoval, kontroloval, nebolo podpísané štatutárnym orgánom tejto spoločnosti. Žalobca nepreukázal, že osoby tam uvedené sú oprávnené, splnomocnené tento písomný právny úkon - vyúčtovanie za prenajímateľa za spoločnosť ARTTEP, a.s. podpísať. Odhliadnuc od týchto skutočností bol súd toho názoru, že vyúčtovanie úhrad za plnenie poskytované s užívaním bytov, označené ako zúčtovanie nákladov za bývanie a služby r. 2009, datované ako jún 2010, bol povinný vykonať voči tretím osobám, t. j. nájomcom bytov v bytovom dome správcu konkurznej podstaty. Pokiaľ ide o vyúčtovanie úhrad za plnenie poskytované s užívaním bytov za r. 2010, označené ako zúčtovanie nákladov za bývanie a služby - 10 b.j. K U. XXXX/X, D. nad D., r. 2010, nájomník: F. U., datované máj 2011, toto bol povinný vykonať priamo žalobca, a to z dôvodu, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9Cbi/167/06-192 zo dňa 19.11.2008 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Obo/3/2009-227 zo dňa 28.09.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.11.2010, bolo určené okrem iného aj to, že nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXX k. ú. D. nad D., konkrétne obytný dom súp. č. XXXX, orientačné č. X na pozemku parc. č. XXXX, nepatrí do konkurznej podstaty úpadcu spoločnosti ARTTEP, a.s. a správcovi konkurznej podstaty Ing. K. C. bola uložená povinnosť v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku vylúčiť nehnuteľnosť z konkurznej podstaty, čím bolo preukázané vlastnícke právo žalobcu k bytu a tým aj jeho práva a povinnosti prenajímateľa. Súd bol toho názoru, že v konaní nebolo žalobcom preukázané, že toto jeho právo a povinnosť (ako prenajímateľa) vykonať vyúčtovanie úhrad za plnenie poskytované s užívaním bytu bola oprávnená vykonať iná osoba, tá ktorá ho vykonala. Toto oprávnenie nevyplýva ani z listiny, na ktorú sa žalobca odvoláva, a to list Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky zo dňa 14.12.2010, pretože z tohto listu vyplýva len povinnosť žalovaného ako nájomcu plniť si povinnosti z nájomného vzťahu, najmä platiť nájmné Ing. C.. Aj keď z tejto listiny vyplýva oznámenie pre nájomcov bytov, že Ing. K. C. je splnomocnený na zastupovanie štátu ako prenajímateľa, žalobca nepredložil o tom žiaden dôkaz. Odhliadnuc od uvedeného súd poukázal na to, že vyúčtovania označené ako zúčtovanie nákladov za bývanie a služby - 10 b.j. K U. XXXX/X - D. nad D., r. 2010, datované ako máj 2011, zúčtovanie nákladov za bývanie a služby - 10 b.j. K U. XXXX/X - D. nad D., r. 2011, nájomník F. U., datované ako február 2012 a zúčtovanie nákladov za bývanie a služby - 10 b. j. K U. XXXX/X - D. nad D., r. I-IV/2012, nájomník: F. U., datované ako júl 2012, nevykonali Ing. K. C., PhD., ale spoločnosť ARTTEP, a.s., za ktorú v tom čase nekonala oprávnená osoba. Žalobca nepreukázal, že medzi ním a Ing. K. C. PhD. existovala dohoda o tom, že iná osoba je namiesto Ing. K. C., PhD. oprávnená konať, vykonať vyúčtovanie. Oprávnenie vykonať vyúčtovanie úhrad za plnenie poskytované s užívaním bytu žalovaným za r. 2011 a 2012 za prenajímateľa, žalobcu inou osobou nevyplýva ani z predloženej zmluvy o poskytovaní služieb zo dňa 15.08.2011 uzatvorenej medzi žalobcom ako objednávateľom a Ing. K. C., PhD.. Súd taktiež poukázal

na nesprávnosť predložených vyúčtovaní, z ktorého dôvodu tieto považoval za nespôsobilé na splatnosť prípadných nedoplatkov za služby spojené s užívaním bytu. Z vykonaného dokazovania listinou - ev. list zo dňa 18.06.2007 vyplýva, že vykurovaná plocha bytu žalovaného je 73 m², pričom z predložených vyúčtovaní vyplýva, že žalovanému bola spotreba tepla určená na výmeru od 73,60 m², teda vo vyššom rozsahu. V čase vykonania vyúčtovaní za r. 2009 až 2012 bol prenajímateľ povinný vyúčtovanie vykonať podľa vtedy platných predpisov, čo bola vyhl. č. 630/2005 Z. z., ktorej použitie z predložených vyúčtovaní nevyplýva. Z predložených evidenčných listov vyplýva, že byt žalovaného sa nachádza na 2. poschodí, v ktorom nie sú nainštalované pomerové rozdeľovače tepla ani určené meradlá tepla, preto bol prenajímateľ povinný vykonať rozúčtovanie konečným spotrebiteľom v pomere obostavaného objemu bytu a nebytových priestorov konečného spotrebiteľa k celkovému obostavanému objemu všetkých bytov a nebytových priestorov v objekte rozpočítavania. Podkladom pre výpočet úhrady pripadajúcej na jednotlivých nájomcov je celkové vyúčtovanie a jeho jednotlivé položky. Ak nenadväzuje individuálne vyúčtovanie na vyúčtovanie celkové, nemá možnosť nájomca bytu skontrolovať jeho správnosť. Preto súd predložené vyúčtovania nepovažoval za riadne a správne a návrh v celom rozsahu zamietol aj v časti poplatku z omeškania, pretože aj jeho splatnosť je viazaná na riadne a správne vyúčtovanie, ktoré zo strany prenajímateľa nebolo vykonané. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor proti platobnému rozkazu.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, domáhajúc sa jeho zmeny a vyhovenia žalobe v celom rozsahu, prípadne žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, f/ O.s.p.. Uviedol, že súd prvej inštancie považoval za spornú aktívnu legitimáciu Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR na podanie žaloby. Súd konštatoval, že vyúčtovania, na základe ktorých si žalobca uplatňuje svoje právo na peňažné plnenie neboli vykonané oprávnenou osobou, t.j. prenajímateľom. V čase, keď bolo zúčtovanie za r. 2009 vykonané, mal ho vykonať súdom ustanovený správca konkurznej podstaty úpadcu spoločnosti ARTTEP, a.s.. Toto vyúčtovanie však vykonala spoločnosť ARTTEP, a.s., ktoré nie je ani právnym úkonom tejto osoby, keďže nie je touto konajúcou osobou podpísané. Aj keď toto vyúčtovanie obsahuje podpisy, nebolo podpísané štatutárnym orgánom tejto spoločnosti a žalobca nepreukázal, že osoby tam uvedené sú oprávnené vyúčtovanie za spoločnosť ARTTEP, a.s. podpísať. Ďalej pokiaľ ide o vyúčtovanie za r. 2010 súd konštatoval, že toto bolo povinné vykonať priamo MDVRR, a to z dôvodu, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 9Cbi/167/2006 zo dňa 19.08.2008, ktorý bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.09.2010, č. k. 4Obo/3/2009-227 bolo určené, že nehnuteľnosti vrátane bytu, ohľadom ktorého si MDVRR uplatnilo svoj nárok, nepatria do konkurznej podstaty spoločnosti ARTTEP, a.s.. Ďalej súd uviedol, že oprávnenie vykonať vyúčtovanie v mene žalobcu nevyplýva z predložených listín, ani z listiny, na ktorú sa žalobca odvoláva, a to list Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR zo dňa 14.12.2010, pretože z tohto listu vyplýva len povinnosť žalovaného ako nájomcu plniť si povinnosti z nájomného vzťahu, najmä platiť nájomné Ing. C.. Aj keď z tejto listiny vyplýva oznámenie pre nájomcov bytov, že Ing. C. je splnomocnený na zastupovanie štátu ako prenajímateľa, nebol o tom žalobcom predložený žiaden dôkaz. S týmito tvrdeniami súdu prvej inštancie sa žalobca nestotožňuje, keďže nevychádzajú zo skutkového stavu veci a sú nesprávne právne posúdené. Zdôraznil, že ako vyplýva z písomných vyjadrení vrátane zápisníc z pojednávaní, súd prvej inštancie nepovažoval v priebehu konania za spornú skutočnosť, že vyúčtovania vykonávali iné osoby ako Ing. C.. Osoby, ktoré pritom vykonávali vyúčtovania konali pre Ing. C. ako jeho zamestnanci, čo mohol súdu doložiť predložením vyúčtovania, z ktorého súdu prvej inštancie doložil informáciu o zozname postúpených pohľadávok. Súd ho neupozornil v priebehu konania, že vyúčtovania považuje z tohto dôvodu za nesprávne. Je toho názoru, že súd prvej inštancie postupoval v rozpore s ustanovením § 6, § 100 ods. 1 a § 118 ods. 2 O.s.p. a až v rozsudku poukázal na to, že vyúčtovania boli vykonávané neoprávnenými osobami. Pritom to, že tieto vyúčtovania boli vykonávané osobami, ktoré konali pre Ing. C. bolo možné preukázať doložením vyúčtovania, ktoré mu predložil Ing. C. a najmä jeho výsluchom ako svedka. Od jeho výsluchu v konaní upustil, keď v priebehu konania nebolo sporné, že vyúčtovania boli robené osobou, ktorá ich nebola oprávnená robiť vôbec, ale sporné bolo, či bol Ing. C. oprávnený konať v mene žalobcu. V prípade spornosti otázky o vyúčtovaniach navrhol v konaní vypočuť svedka O., ktorý vykonával funkciu bytového dôverníka a žalovaný navrhol predvolať svedka D., aby sa vyjadril k tomu, ako a podľa čoho robil vyúčtovania. Návrhu na vypočutie týchto svedkov súd nevyhovel napriek tomu, že v odôvodnení rozsudku spochybnil oprávnenosť vykonávania vyúčtovaní osobami, ktoré ich vykonali. Je toho názoru, že súdu prvej inštancie dostatočne preukázal aktívnu legitimáciu v konaní ako aj vznik nároku. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvej inštancie, že Ing.

C. nebol oprávnený konať v jeho mene pri prijímaní platieb za nájomné a služby spojené s užívaním bytov od nájomníkov, vrátane žalovaného. Oprávnenie Ing. C. konať v mene žalobcu vyplýva z listu zo 14.12.2010, ktorým bolo všetkým nájomcom, vrátane žalovaného oznámené, že zmena vlastníka prenajatej veci nemá vplyv na platnosť nájomnej zmluvy a záväzky z nájomného vzťahu sú nájomcovia povinní naďalej plniť voči Ing. C. ako správcovi konkurznej podstaty spoločnosti ARTTEP, a.s.. Mal za to, že uvedený list je potrebné z hľadiska obsahu posúdiť ako splnomocnenie, ktoré oprávňuje Ing. C. v mene žalobcu prijímať od nájomcov vrátane žalovaného platby. Tento výklad potvrdzuje aj skutočnosť, že nájomcovia platby nájomného skutočne uhradili Ing. C. a uvedený list považovali za splnomocnenie. Žalovaný doložil v priebehu súdneho pojednávania platby, ktoré uhradil na základe evidenčného listu podpísaného so spoločnosťou ARTTEP, a.s.. Z týchto platieb vyplýva, že žalovaný nespochybnil to, že tieto platby realizoval nesprávnemu subjektu, nakoľko danú skutočnosť nikdy nenamietal v inom súdnom konaní. Ďalej uviedol, že pokiaľ žalovaný nesúhlasil s vyúčtovaniami, ktoré mu boli predkladané, mal možnosť tieto napadnúť súdnou cestou. Predložené vyúčtovania však žalovaným nikdy neboli napadnuté súdnou cestou, z čoho vyplýva, že žalovaný tieto schválil. Nesúhlasil ani s konštatovaním súdu prvej inštancie, že vyúčtovania boli robené nesprávne. Z predložených vyúčtovaní vyplýva, že tieto boli robené prehľadne, zohľadňovali predpísané platby jednotlivých nájomníkov, pričom obsahovali súhrnný výpočet jednotlivých energií za celý bytový dom, ako aj ich prepočet pre každého nájomníka podľa m², resp. m³ v závislosti od jednotlivých energií. Všetci ostatní nájomníci okrem žalovaného tieto platby riadne uhradili podľa predloženého výpočtu. Žalovaný napriek tomu, že tieto neuhradil, výpočet nenapadol súdnou cestou, čím svoj záväzok schválil. Pokiaľ ide o námietku ohľadne vykurovanej plochy bytu žalovaného, z evidenčného listu vyplýva, že veľkosť jednotlivých izieb spolu s kuchyňou je celkovo vo výmere 73,64 m² a zrejme iba z dôvodu zaokrúhlenia je v evidenčnom liste uvádzaná výmera 73,60 m², keď už aj z výmery 4 izieb vyplýva, že táto je celkovo zaokrúhlená na 63 m², aj keď podľa veľkosti jednotlivých izieb je táto výmera skutočne 63,29 m².

3. K podanému odvolaniu žalobcom sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Podľa jeho názoru súd dostatočne a v plnej miere zistil skutkový stav veci. Ing. C. ako hlavný zainteresovaný v spore odmietol akékoľvek svedectvo, pán O. sa po operácii srdca nemohol zúčastniť výpovede, ale poskytol odpoveď od Ing. C., ktorú doložil do spisového materiálu. Uviedol, že po viacerých urgenciách žiadosti o vyúčtovanie nájomu odmietol zaplatiť predmetný nedoplatok, pričom odpoveďou mu bolo to, že nie je majiteľom bytu, tak nemá nárok na takéto vyúčtovanie. Nevedel, čo je s jeho peniazmi, ktoré dovtedy platil. Vyúčtovania robili ľudia, ktorým okrem neho neverili aj iní nájomníci, no aby mali pokoj, nedoplatok uhradili.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v časti o zaplatenie sumy 234,11 eur s príslušenstvom podľa § 388 CSP zmeniť a v tejto časti žalobe vyhovieť a v zostávajúcej časti je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

5. Predovšetkým je potrebné uviesť, že dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý upravuje postup súdu pri prejednávani a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom bol zrušený zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, ako aj základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, odvolací súd posudzoval v odvolaní uvedené odvolacie dôvody podľa zákona účinného v čase podania odvolania (zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

6. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, bolo možné v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len skutočnosťami uvedenými v tomto ustanovení pod písmenami a) až f).

7. V prejednávanej veci žalobca v podanom odvolaní uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/,d/,f/ O.s.p.

8. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. bolo možné uplatniť, ak účastník navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, preto vznikol nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý bolo potrebné odstrániť.

9. Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ OSP bol spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupoval pri hodnotení dôkazov podľa § 132 O.s.p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie.

10. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) bolo spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikoval na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikoval správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretoval.

11. V prejednávanej veci odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a to, pokiaľ sa týka jeho nároku na zaplatenie neuhradených nedoplatkov zo zúčtovania nákladov za bývanie a služby žalovaného ako nájomcu za obdobie roku 2009 v sume 234,11 eur s prísl.

12. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie nepochybne vyplýva, že žalovaný s rodinou nadobudol predmetný byt do užívania ešte v roku 1977, ktoré právo sa neskôr pretransformovalo do práva nájmu k bytu, pričom nájomcom bytu bol žalovaný aj v žalovanom období (od 01.01.2009 do 30.04.2012) a následne sa stal jeho vlastníkom.

13. Pôvodne predmetný byt (vrátane celého bytového domu, zapísaného na LV č. 984, k.ú. Bánovce nad Bebravou) nadobudla spoločnosť ARTTEP, a.s. Stupava dňa 01.12.1990 Hospodárskou zmluvou č. R-1/90 od odovzdávajúcej organizácie Stavokombinát š.p. Topoľčany. Následne rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 20.12.1994, č.k. 6C/247/1993-87 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 03.10.1996, č.k.20Co/436/1995 bolo skonštatované, že Hospodárska zmluva R-1/90 je neplatná a prevod majetku štátu na spoločnosť ARTTEP, a.s. Stupava je neplatný. Na majetok spoločnosti ARTTEP, a.s. bol uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.12.1997, č.k. Z-2-2K 66/93 vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Ing. Miroslav C.. Správca konkurznej podstaty úpadcu zahrnul v čase vyhotovenia súpisu majetku predmetné nehnuteľnosti do konkurznej podstaty. Rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 19.11.2008, č.k. 9Cbi/167/2006-192 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.09.2010, č.k. 4Obo/3/2009-227, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.11.2010 bolo určené aj to, že nehnuteľnosti, zapísané na LV č. XXX, k.ú. D. nad D., nepatria do konkurznej podstaty úpadcu spoločnosti ARTTEP, a.s. a správcovi konkurznej podstaty Ing. K. C. bola uložená povinnosť vylúčiť predmetné nehnuteľnosti z konkurznej podstaty. Z odôvodnenia tohto rozsudku je pritom zrejmé, že rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 06.06.2006, č.k. 5Cob/5/2006-241 bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 11.11.2005, č.k. 28Cb/207/2000-205, ktorým bola platnosť o prenesení zakladateľskej funkcie k spornému majetku Stavokombinát, š.p. Topoľčany na Mesto Topoľčany vyriešená a tým bolo preukázané, že nehnuteľnosti prevedené Hospodárskou zmluvou R-1/90 nepatria do majetku spoločnosti ARTTEP, a.s. Stupava, ale sú vlastníctvom štátu.

14. V danej veci z výsledkov vykonaného dokazovania ďalej vyplýva, že spoločnosť ARTTEP, a.s. Stupava vystavila zúčtovanie nákladov za bývanie a služby ohľadne bytu s prísl. žalovaného za roky 2009 až 2012, a to zúčtovaním z júna 2010 za rok 2009 v sume 234,11 eur, zúčtovaním z mája 2011 za rok 2010 v sume 228,01 eur, zúčtovaním z februára 2012 za rok 2011 v sume 156,33 eur a zúčtovaním z júla 2012 za obdobie od januára do apríla 2012 vrátane v sume 292,60 eur. Za uvedené obdobie išlo spolu o sumu 911,05 eur.

15. Súd prvej inštancie žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, keď mal za to, že vyúčtovania, na základe ktorých si žalobca uplatňuje svoje právo na peňažné plnenie, neboli vykonané oprávnenou osobou, teda prenajímateľom, resp. ani na to splnomocnenou osobou.

16. Odvolací súd sa s týmto rozhodnutím súdu prvej inštancie stotožňuje, pokiaľ ide o peňažné plnenie za obdobie rokov 2010 až 1-4/ 2012 (peňažné plnenie spolu v sume 676,94 eur (228,01eur + 156,33 eur + 292,60 eur)). Ako bolo už uvedené, nepochybne v období od roku 2010 bol vlastníkom predmetných nehnuteľností (obytného domu spolu s bytmi nájomníkov, vrátane bytu žalovaného) štát, keď rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 19.11.2008, č.k. 9Cbi/167/2006-192 v spojení

s rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.09.2010, č.k. 4Obo/3/2009-227, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.11.2010 bolo určené, že uvedené nehnuteľnosti nepatria do konkurznej podstaty úpadcu spoločnosti ARTTEP, a.s. Stupava. Ani odvolací súd z výsledkov vykonaného dokazovania nemal preukázané, že by právo žalobcu ako prenajímateľa a vlastníka predmetných nehnuteľností vykonať vyúčtovanie úhrad za plnenie poskytované s užívaním bytu, bola oprávnená vykonať iná osoba, v danom prípade spoločnosť ARTTEP, a.s. Stupava, ako to bolo v danom období. Uvedená spoločnosť v predmetnom období nemala k žalovanému žiaden právny vzťah. Za danej situácie potom možno dovodiť, že pokiaľ vyúčtovanie v uvedenom období vykonala spoločnosť, ktorá na takýto úkon nebol oprávnená, nedošlo k riadnemu vyúčtovaniu nákladov za bývanie a služby a nemohla nastať splatnosť takéhoto vyúčtovania (obdobne uznesenie NS ČR sp. zn. 26Cdo/1742/2005 zo dňa 09.03.2005). Za danej situácie potom bolo nadbytočné skúmať správnosť vyúčtovania, resp. nebolo dôvodné vykonávať dokazovanie ohľadne tohto vyúčtovania výpoveďami navrhnutých svedkov účastníkmi sporu, a preto ani odvolanie žalobcu v tejto časti nie je dôvodné.

17. Pokiaľ ide o peňažné plnenie za rok 2009, teda zúčtovanie nákladov za bývanie a služby ohľadne bytu za rok 2009 v sume 234,11 eur s prísl., odvolací súd má za to, že v tejto časti je potrebné žalobe vyhovieť. Ako vyplýva z výsledkov vykonaného dokazovania, vyúčtovanie v júni 2010 za rok 2009 ohľadne bytu žalovaného bolo vykonané spoločnosťou ARTTEP, a.s. Stupava v čase, keď na majetok tejto spoločnosti bol vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty úpadcu bol ustanovený Ing. Miroslav Šefčík, PhD. Je nepochybné, že vyúčtovanie za správcu konkurznej podstaty za rok 2009 (i keď nesprávne s uvedením spoločnosti ARTTEP, a.s. v záhlaví vyúčtovania) vykonali iné osoby. Z výsledkov dokazovania pritom vyplýva, že boli na takýto úkon správcom splnomocnené, tak ako tomu bolo aj v predchádzajúcom období (od nariadenia konkurzu na majetok úpadcu v roku 1997), keď bolo obdobným spôsobom pri zúčtovaniach takto postupované, pričom uvedený postup nikto nenamietal. Za uvedený rok mal preto povinnosť žalovaný zaplatiť žalobcovi uplatnenú sumu 234,11 eur vrátane poplatku z omeškania (v súlade s ust. § 697 OZ) v sume 0,12 eur denne od 19.07.2010 do zaplataenia (keď oznámenie o nedoplatku za rok 2009 bolo žalovanému predložené v júni 2010, bol povinný nedoplatok zaplatiť do 12.07.2010, keďže aj úhrady za užívanie bytu žalovaným boli podľa zmluvy splatné do 12-teho dňa nasledujúceho mesiaca).

18. V tejto časti preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a ohľadne sumy 234,11 eur s poplatkom z omeškania v sume 0,12 eur denne od 19.07.2010 do zaplataenia žalobe vyhovel a teda považoval odvolanie žalobcu v tejto časti za dôvodné.

19. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1,2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2 CSP s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie. Žalobca sa v spore domáhal zaplataenia sumy 911,05 eur s prísl., odvolací súd priznal zmeňujúcim rozsudkom sumu 234,11 eur s prísl.. Teda celkovo bol žalovaný úspešný v 74,31% a neúspešný v 25,69%, čo predstavuje čistý úspech žalovaného v konaní 48,62%.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).